



תת"ע 4191/01/16 - מדינת ישראל נגד ראובן יגודייב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4191-01-16 מדינת ישראל נ' ראובן יגודייב
בפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ראובן יגודייב

הנאשם

הכרעת דין

בית המשפט מזכה את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה בכך, שנהג ברכב ולא איפשר להולכי רגל שחצו במעבר חציה להשלים את החציה בבטחה, וזאת בניגוד לתקנה 67 (א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

אין מחלוקת בין הצדדים בעניינים הבאים:

1. הנאשם נהג ברכב מ.ר. 22-904-72 ביום 9.6.15 בסמוך לשעה 12.55 כשהוא נוסע בתל אביב, ברח' מנחם בגין מדרום לצפון, פונה ימינה לרח' הרכבת, כאשר במקום מעבר חציה להולכי רגל המסומן בצורה ברורה לרבות תמרורים ורמזור מהבהב.

2. השוטר ע"ת מס' 1 רס"מ חגי קרואל, אשר ערך את הדוח ת/1 עמד ברח' הרכבת 28.

3. הולך רגל חצה את מעבר החציה בצומת.

עמוד 1



המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן:

לטענת המאשימה: הולך הרגל חצה במעבר חציה מימין לשמאל, והיה לקראת סוף הנתיב ה-2 מתוך 4. הנאשם, במקום לעצור, עבר לנתיב השמאלי הרביעי וגרם להולך הרגל לעצור במקומו ולהרים את ידיו.

לטענת הנאשם: עצר להולך הרגל. לדבריו, הייתה לפניו משאית בטון שביקשה להיכנס לאתר עבודה ונהג המשאית סימן לו כי יכול לעקוף. בנוסף ציין כי הולך הרגל היה בסיום נתיב ראשון והרים ידיו בבהלה, מאחר שנהג המשאית הפעיל צופר בעוצמה רבה.

דין והכרעה:

1. השוטר חגי קרואל רשם דו"ח המתאר את ביצוע העבירה ע"י הנאשם (מוצג ת/1), כמו כן שרטט את מקום האירוע ומיקום עמידתו ביחס למעבר החצייה (מוצג ת/2).
2. לפי עדות השוטר הוא עמד סטטי על רחוב הרכבת 28, שמר על קשר עין עם הצומת.
3. להגנתו ציין הנאשם כי מאחר ונהג המשאית ויתר לנאשם על זכות הקדימה וסימן לו לעקוף, לקח הנאשם את הנתיב השמאלי ביותר על מנת שיהיה לו שדה ראייה מתחילת מעבר החצייה ועד סופו.
4. יצוין כי השוטר בדו"ח ת/1 לא ציין מה היה מצב התנועה, וכן את המרחק בינו לבין הנאשם בעת שהוא ראה אותו מבצע את העבירה.
5. כבר אציין ואקבע, השוטר הותיר בי רושם חיובי. התרשמתי שביקש לבצע עבודתו, במסגרת פעולת אכיפה תעבורתית במקום האירוע. השוטר ערך דו"ח מפורט, רשם דברי הנאשם, כמיטב יכולתו, אף ערך תרשים וגרסתו לא נסתרה בחקירה הנגדית.
6. הוראת סעיף 67(א) לפקודת התעבורה דורשת כיסוד מיסודות העבירה שאופן הנהיגה של הרכב יהא בו כדי לסכן את הולך הרגל- יש צורך בתשתית ראייתית לכך שנוצר סיכון או חשש לביטחונו.
7. יחד עם זאת, לאחר ששמעתי הראיות בתיק זה, האזנתי בקשב רב לשוטר ולנאשם, קראתי דפי פרוטוקול ועיינתי במוצגים, התעורר בליבי ספק באשר לאשמתו של הנאשם בעבירה המיוחסת לו. הספק יסודו בכך שישנו חשש כי השוטר נקלע לכלל טעות אנוש בהבחנה באשר אירע במעבר החציה באותה העת. כמו כן, לא ניתן לשלול את גירסת הנאשם בעניין זה, כי תגובת הולך הרגל מקורה בהפעלת הצופר בעוצמה רבה.



8. ער אני לכך שעדותו של השוטר היא עדות יחידה מטעם המאשימה ואציין כי במהלך כתיבת הכרעת דין זו הזהרתי את עצמי בקשר לכך.
9. לפיכך, בית המשפט קובע כי התביעה לא הוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, אשר על כן, בית המשפט מזכה את הנאשם מחמת הספק.
- ניתנה היום, ב' סיוון תשע"ו, 08 יוני 2016, בהעדר הצדדים.
- המזכירות תשלח עותק הכרעת הדין לצדדים.